

17.9.25

לכבוד משרד התרבות והספורט

שלום רב,

הנדון: המלצות למבחני התמיכה לאיגודים מקצועיים

ראשית, ברצוננו להביע הערכה על המאמץ הרב שהושקע בעדכון מבחני התמיכה לאיגודים מקצועיים. יחד עם זאת, עדיין קיימים במבחנים החדשים קריטריונים פוגעניים ולא סבירים, אשר מייצרים פתח לאפליה בין איגודים, ולעיתים אף מעמיקים את הפערים ללא סיבה הגיונית. המלצותינו להלן נועדו לקדם שוויוניות, למנוע אפליה בין איגודים שונים ולחזק את כלל התחום:

1. סעיף 6 (ה) – פעילות למען חברי איגוד ותיקים

אנו מציעים לשקול דחייה זמנית ביישום הקטגוריה עד בחינה מחודשת, וזאת משום שבמתכונתה הנוכחית היא עלולה ליצור פערים בין איגודים גדולים לקטנים. למשל:

- שירותי הסעה – עלולים להביא לצבירת נקודות בכמות בלתי סבירה, על ידי איגודים גדולים, אשר יהפכו לספקי שירותי נסיעה וימצאו דרכים לייצר נקודות לצורך נקודות, ולא לאור צורך אמיתי. למשל השכרת אוטובוס של 60 איש, להקרנה בפסטיבל חיפה. חיוני? לא. יקבלו ניקוד גבוה על כך? כן.
- שירותי אמרגנות/משרד – אמרגנות הינו תפקיד המתאים אך ורק למקצוע אחד - שחקנים.
- שירותי פרסום – 5000 ש"ח הינה הוצאה קטנה עבור איגוד בעל תקציב של מספר מיליונים, אך מהווה אחוז ניכר מאיגוד שתקציבו 200-300 אלף ש"ח. כמו כן ישנם מקצועות שכלל אין צורך לפרסם. למשל מפיק, מתקשר ישירות עם גוף שידור או קרן קולנוע. למי מיועד פרסום המפיק? גם תסריטאי לא זקוק לפרסום ממומן לקהל הרחב, שכן יצירותיו נמכרות לגופים מקצועיים (קרנות, מפיקים, גופי שידור). מה שקובע הוא איכות התסריט והקשרים המקצועיים, לא קמפיין פרסומי. הוצאה על פרסום מתאימה אולי לגופים ששואפים לפנות לקהל הרחב (פסטיבלים, בתי קולנוע, עמותות שמציעות סדנאות לקהל). אבל למרבית המקצועות היצירתיים והשירותיים בתעשיית הקולנוע והטלוויזיה – פרסום הוא הוצאה לא רלוונטית, ולכן לא יכול להיות סעיף מדידה שוויוני.
- הנחה בדמי חבר – כיוון נכון, אך יישום בעייתי. כך למשל, ארגון עם מעט חברים, הנחה משמעותית בדמי חבר מהווה פגיעה משמעותית בהכנסות. הנחה של 1000 ש"ח ל-20 חברים

בארגון קטן היא בעלת השפעה דרמטית על תקציב איגוד.

במקום זאת, אנו מציעים:

- מודל של הנצחה, תיעוד והנגשה: מתן נקודות לפרויקטים כגון ארכיונים דיגיטליים, ראיונות או ספרים, שיבטיחו שיצירתם של אמנים ותיקים תישמר ותוגש לדורות הבאים.
- התאמת גובה ההנחה: קישור בין שיעור ההנחה לבין מספר החברים באיגוד, ליצירת מודל פרופורציונלי ושוויוני.

2. סעיף 6 (ב) – משתנה מספר הפעולות הארגוניות הקבוצתיות

ביטול קטגוריית ה"סיוורים" היה צעד נכון, ואנו מברכים עליו. עם זאת, עדיין קיימים סעיפים שעשויים לייצר חוסר שוויון בדומה לו, למשל בהעדפה לסוג מסוים של תוכן או בהדגשה של כמות על פני איכות. אנו מציעים מודל אחיד:

- תמיכה לפי שעת הכשרה מקצועית (במקום לפי מינימום של שעתיים או ארבע שעות).
- תוספת נקודות עבור הנגשת הקלטות של מפגשים, כך שגם חברים חדשים או מרוחקים גיאוגרפית יוכלו ליהנות מהתכנים.
- קביעת תקרה ברורה לתמיכה לכל איגוד, ליצירת שוויון בין גדולים לקטנים. יודגש, **מדובר בסעיף חיוני שיבטיח את המשך הפעילות של כולנו.**

3. שיתופי פעולה בין איגודים

לצערנו, הובהר כי שיתופי פעולה לא מזכים בניקוד. גישה זו עלולה לפגוע דווקא באיגודים הקטנים, שעבורם שיתופי פעולה הם אמצעי חיוני ליצירת פעילות משמעותית, ובמיוחד בתחומים כמו חממות וסדנאות הכשרה.

חשוב לציין שחממות נתמכו בעבר כפרויקטים מיוחדים בחוק הקולנוע, והשנה תחום הפרויקטים ירד ממבחני התמיכה. לכן הצורך ביוזמות אלו לא פחת אלא אף גדל. לפיכך אנו מבקשים לקיים חלוקת ניקוד הוגנת בין האיגודים השותפים לפעילות, באופן שישקף את אופיה הקולקטיבי של התעשייה האודיו-ויזואלית ויחזק את כלל התחום.

אנו מאמינים שהצעותינו יכולות לסייע בבניית מודל תמיכה הוגן, שוויוני ויעיל יותר, שיטיב עם כלל היוצרים והאיגודים ויחזק את התרבות הישראלית. נשמח להיפגש ולהציג בפירוט את המלצותינו, ולהמשיך את השיח הפורה בינינו לטובת קידום התחום כולו.

בתודה והערכה רבה,

צביקה גוטליב (עו"ד), איגוד מפיקי הטלוויזיה והקולנוע בישראל ע"ר

ליאור תמאם (עו"ד), איגוד התסריטאים – איגוד תסריטאי הקולנוע
והטלוויזיה בישראל ע"ר

מירב אתרוג בר, איגוד הבמאיות והבמאים ע"ר

ד"ר ליאור אלפנט, הפורום הדוקומנטרי בישראל ע"ר

נגה בריינס, איגוד העורכים – איגוד מקצועות הפוסט בישראל ע"ר

ורד חלוצי חן, איגוד מקצועות האנימציה ע"ר